

която изигра военният министър Рачо Петров при свалянето на Стамболова. Полицейските ескадрони на последния, които бяха получили заповед да разгонат най-брутално окръжилия двореца на Фердинанда народ и чрез това да осуетят приемането на наложената и подадена от Стамболова оставка, се сблъскаха с войсковите ескадрони на софийския гарнизон, силата на Стамболова бе победена и той падна.

*

С падането на Стамболова събитията вземат един твърде бърз и благоприятен за Фердинанда ход и в скоро време помирието му с Русия и признаването му от всички сили става свършен факт. Разбира се, че и тук имаше пречки за преодоляване. Една от тях бе преминаването на Бориса в лонното на православието. Наистина, съгласно изменения в 1893 г. чл. 39 на Конституцията това покръстване не бе необходимо. Както на Фердинанда, тъй и на първия престолонаследник Конституцията позволяваше да останат в своята вяра. Но ако от конституционно гледище това покръстване не бе задължително, от политическо гледище то се налагаше със силата на една абсолютна необходимост. То бе минималното условие за помирение и признаване на Фердинанда и неговата династия от Русия. На него се гледаше в Русия като на едно удовлетворение за причинените ѝ от княжеството неприятности и се считаше като една блестяща победа на славянския свят и православието, но, за да спечели признаването си и това на династията си, Фердинанд бе готов да го направи. Не леко бе това за Мария Луиза. След като се бори с всички сили против това, при невъзможността да го попречи, тя, „засегната в най-ревностните си чувства“,